

Dictamen núm. 4/2008, relatiu al Projecte d'ordre de la consellera d'Agricultura i Pesca, per la qual s'estableixen les bases reguladores de la concessió de subvencions en el marc del Programa del Fons Europeu de Pesca

Dictamen núm. 4/2008, relatiu al Projecte d'ordre de la consellera d'Agricultura i Pesca, per la qual s'estableixen les bases reguladores de la concessió de subvencions en el marc del Programa del Fons Europeu de Pesca

Atès el que disposa l'article 2, núm. 1, lletra *b*, incís primer, de la Llei 10/2000, de 30 de novembre, del Consell Econòmic i Social de les Illes Balears i, l'article 4, lletra *b*, incís primer del Decret 128/2001, de 9 de novembre, pel qual se n'aprova el Reglament d'Organització i funcionament, el Consell Econòmic i Social emet el següent:

DICTAMEN

I. Antecedents

Primer. El dia 14 de març de 2008 es registra d'entrada en el Consell Econòmic i Social (CES) la sol·licitud de dictamen de la Conselleria d'Agricultura i Pesca relativa al Projecte d'Ordre per la qual s'estableixen les bases reguladores de la concessió de subvencions en el marc del Programa del Fons Europeu de Pesca. L'expedient tramés des de la conselleria esmentada només inclou la sol·licitud de dictamen signada pel conseller i el Projecte d'ordre.

Segon. El dia 17 de març, a sol·licitud de l'assessora jurídica des CES, es va trametre, per part de la Conselleria, el projecte d'ordre i la memòria econòmica en format electrònic.

Tercer. El mateix dia 17 de març s'anuncia l'entrada de la sol·licitud als conseller del CES i, seguidament, a les organitzacions que no hi estan representades, donant-los un termini per tal que facin les observacions que considerin adients. Respon a la tramesa ASAJA, la consellera Sra. Pilar Sánchez-Cuenca, la Caixa i la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears (FELIB).

Quart. El dia 31 de març, la Comissió de Treball d'Economia, Desenvolupament Regional i Medi Ambient es reuneix i prepara una proposta de dictamen que eleva al Ple i aquest l'aprova el dia 2 d'abril de 2008.

II. Contingut del Projecte d'ordre

El Projecte d'ordre tramés per dictamen consta d'una part expositiva, una part dispositiva composta per vint i vuit articles, i una part final distribuïda en una disposició addicional, una disposició transitòria i una disposició final.

La part expositiva o Preàmbul, encara que no du aquesta denominació, cosa que es recomana, explica la finalitat del Decret i el marc normatiu que l'habilita que, pel que fa a la normativa europea, és el següent:

- El Reglament (CE) 2371/2002 del Consell, de 20 de desembre, sobre la conservació i l'explotació sostenible dels recursos pesquers.
- El Reglament (CE) núm. 1198/2006 del Consell, de 27 de juliol, relatiu al Fons Europeu de Pesca (FEP).

- El Reglament (CE) 498/2007, de la Comissió de 26 de març de 2007, pel qual s'estableixen les disposicions d'aplicació del Reglament (CE) 1198/2006.

Dins el marc competencial, aquest Projecte d'ordre ve emparat pels articles 31.8 i 115 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

Pel que fa a la finalitat, s'enfoca a la creació d'un marc normatiu que, respectant el contingut exigint per l'article 13 del Text refós de la Llei de subvencions, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, i la normativa estatal i europea, reguli de manera conjunta totes les línies previstes en el Programa del Fons Europeu de Pesca.

L'article 1, de **l'objecte i àmbit d'aplicació**, determina, d'una banda, que l'objecte és l'establiment del marc normatiu dins el qual es podran concedir les ajudes previstes en el Reglament (CE) 1198/2006, i, de l'altra, que serà d'aplicació a tot el territori de les Illes Balears. Finalment, determina el conjunt de normativa aplicable supletòriament.

En l'article 2, **eixos d'actuació i mesures**, estableix els 4 eixos subvencionables per les convocatòries que es despleguin com a conseqüència d'aquesta ordre i que deriven del Reglament (CE) 1198/2006:

- Mesures d'adaptació de la flota pesquera comunitària
- Aqüicultura, pesca interior, transformació i comercialització de productes de la pesca i l'aqüicultura
- Mesures d'interès públic
- Desenvolupament sostenible de les zones pesqueres.

L'article 3 es dedica al finançament de les ajudes i l'article 4 a les resolucions de convocatòria de subvencions, que es deleguen en la presidenta del FOGAIBA, i el contingut de les quals es regula exhaustivament.

Pel que fa al destí de les subvencions, l'article 5 determina les **despeses subvencionables** i n'exclou tota una sèrie expressament. L'article 6 condiona la subvenció d'inversions a que no es facin modificacions substancials.

Els articles 7 i 8 fan referència a la presentació de sol·licituds i a la documentació que s'hi ha d'adjuntar, mentre que l'article 9 regula els **principis de concessió de les subvencions** i els diferents procediments de concessió que es poden fer servir, delimitant l'article 10 els **criteris genèrics** que podran ser objecte de modulació per les convocatòries.

Les **persones** que poden ser **beneficiàries** de les ajudes que regula aquest Projecte d'ordre venen determinats per l'article 11, essent l'article 12 el que es dedica a les **obligacions** que han de respectar aquests beneficiaris, amés de les establertes pel text refós de la Llei de subvencions.

L'article 13 regula l'**import de la subvenció**, mentre que l'article 14 ve dedicat a la **instrucció del procediment en les convocatòries de subvencions** fins a la resolució de concessió de la subvenció.

Els **controls** estan previstos en l'article 15 i la **reformulació de les sol·licituds**, en el 16.

A continuació (article 17), el Projecte d'ordre regula les **comissions avaluadores** i les **entitats col·laboradores** (article 18), determinant les **condicions de solvència** (article 19) i **d'eficàcia** (article 20) que se'ls requereix. Els **terminis** i la possibilitat de pròrroga es contempen en l'article 21 i la **modificació de la resolució** en l'article 22. L'article 23 determina els **criteris de graduació de possibles incompliments**. La **justificació i pagament** apareix en l'article 24. L'article 25 regula la **incompatibilitat** amb altres ajudes. L'article 26, regula la **informació i coordinació amb el Registre de subvencions**, per quan aquest estigui en marxa. Pel que fa al

reintegrament de les ajudes, l'article 27 es remet a l'article 44 del Text refós de la Llei de subvencions. I, en relació a la publicitat, l'article 28 preveu la publicació de les ajudes amb periodicitat anual.

La **disposició addicional** es dedica a l'aplicació supletòria.

La **disposició transitòria única**, permet que, en la primera convocatòria de cada una de les mesures, les inversions realitzades amb anterioritat a la presentació de la sol·licitud siguin subvencionables, sempre que s'hagin dut a terme després de l'1 de gener de 2007.

La **disposició final primera** disposa que aquesta ordre entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

III. Observacions Generals

Sense perjudici del que s'afirma en les observacions particulars d'aquest dictamen, el Consell Econòmic i Social fa una valoració general positiva sobre l'oportunitat de la norma consultada.

Atès que correspon al Consell Consultiu fer una valoració jurídica sobre la norma i avaluar la seva adequació a la legalitat i, especialment, a la legislació sobre subvencions i la competència de la Comunitat Autònoma per elaborar aquest tipus d'ordres, es considera oportú posar de manifest, en aquest apartat d'observacions generals, algunes de les dades rellevants sobre el sector primari i, dintre d'aquest, el subsector pesquer, d'acord amb les dades de la Memòria del CES sobre l'economia, el treball i la societat 2006:

I. En primer lloc, segons les dades estadístiques de la Conselleria d'Agricultura i Pesca i de Medi Ambient relatives a l'any 2006, el sector primari gaudeix d'un VAB a cost de factors de 230 milions d'euros, la major part des quals correspon al sector agrari (agricultura més ramaderia), amb el 87,97% del total, la qual cosa supera els 202,95 milions d'euros, mentre que el sector forestal i el pesquer representen, respectivament, el 2,30% i el 9,72%.

II. En concret, i pel que fa a l'activitat de la pesca, s'ha vist com ha anat perdent pes econòmic i social des de fa anys i, a més, presenta poques possibilitats de reconversió en funció de les perspectives econòmiques, de la problemàtica de la comercialització dels productes pesquers i de l'entorn biològic en el que es mou. S'han reduït els llocs de treball en relació a l'any 2005, molt especialment en quant als afiliats al règim especial de la mar. Per tant aquest subsector no passa a l'actualitat pels seus millors moments degut per una part a la imposició progressiva de les directrius de la Unió Europea i per altra a la problemàtica de la producció biològica de la mar balear. Cal assenyalar que més d'un terç dels afiliats al règim general de la Seguretat Social són de nacionalitat estrangera. El VAB al cost de factors en euros corrents va ser l'any 2006 de 22,44 milions d'euros, quantia que significa un lleuger increment respecte a anys anteriors.

El 82,29% de la producció econòmica del sector pesquer extractiu balear correspon a la producció pesquera, mentre que la producció aquícola s'ha estabilitzat i, fins i tot, experimenta un cert retrocés. Aquesta darrera necessita de més protecció ja que pot implicar convertir-se en una de les alternatives de futur davant la problemàtica dels alts i baixos d'algunes produccions de determinades espècies, les quanties de les captures de les quals es veuen afectades per qüestions de tipus de comportament biològic. Cal una continuïtat de projectes de recerca que podran desenvolupar en un futur altres aspectes ben interessants, lligats, per exemple a l'agronomia marina o al cultiu i a l'aprofitament industrial de vegetals marins —fonamentalment algues amb aplicacions en la talassoteràpia, dermocosmètica o dietètica— i, fins i tot, a l'ús associat a les piscifactories i a les depuradores, dirigides a reduir-ne l'impacte mediambiental. Quant a les espècies pescades, dominen els peixos, que amb

2.451 tones, representen el 74,20% de la quantitat pescada, si bé aquesta observació no és correspon amb el valor en euros, ja que els crustacis i mol·luscos, amb només el 25,80% de total de tones pescades, generen una producció en euros que representa més de la meitat (52,80%) de la producció pesquera dels peixos, mol·luscos i crustacis.

III. Pel que fa al volum de pesca desembarcada per illes destaca el fet de que totes les illes presenten variacions positives respecte al 2005, essent l'índex més alt el que registra l'illa de Mallorca amb un 13,9%, seguida per les illes de Formentera i Menorca, mentre que Eivissa és l'illa que registra el percentatge de variació més baix. En quant a pesos cal assenyalar que el pes de Mallorca, que concentra el 72,10% del total de la pesca desembarcada a les Balears, el que provocà el fet de que les Illes Balears registressin una variació de caire positiu del 10,90% en la producció final respecte de l'any 2005. Pel que fa a Eivissa concentra el 14,21% de la pesca desembarcada, mentre que a Menorca s'hi desembarca el 9,91% i a Formentera el 3,76%. El volum en pesca desembarcada no correspon al valor en euros corrents ja que l'illa de Mallorca concentra el 70,40 del valor, mentre que Menorca incrementa, per la qualitat de la seva pesca, fins el 14,18% del valor global de la pesca desembarcada.

IV. Finalment, aquest Consell Econòmic i Social creu oportú recordar el que disposaven el Dictamen 1/2004, sobre l'esborrany d'ordre del conseller de Treball i Formació per la qual s'aproven les bases reguladores de subvencions, la gestió i l'atorgament de les quals correspon a la Conselleria de Treball i Formació, i el Dictamen 2/2007, relatiu al Projecte d'ordre de la Conselleria d'Agricultura i Pesca per la qual s'estableixen les bases reguladores de la concessió de subvencions en el marc del Programa de Desenvolupament Rural de les Illes Balears, on es feien les reflexions següents:

L'activitat de foment de l'Estat com a intervencionisme en la política econòmica comença a ser rellevant a partir del segle XIX, en què els estímuls

econòmics comencen a tenir importància en la realització d'obres públiques per part de particulars. En aquest sentit, la Llei General de 13 d'abril de 1877 defineix la subvenció en un sentit ampli, com a qualsevol auxili directe o indirecte de fons públics. En el segle XX, les ajudes públiques a la iniciativa privada en tots els sectors econòmics es racionalitzen després de la Llei 152/1963, de 2 de desembre, sobre Indústries d'Interès Preferent en els Plans de Desenvolupament Econòmic i Social. En la Constitució de 1978 es fan nombroses referències a l'activitat administrativa de foment: d'aquesta manera, quan sanciona els principis rectors de la política social i econòmica, indica que els poders públics fomentaran l'educació sanitària, l'educació física i l'esport (art. 43.3), les organitzacions de consumidors (art. 51.2), les societats cooperatives (art. 129.2) etc. També en fan referències a l'activitat de foment com a títol competencial específic de l'Estat (art. 149. 1.15: foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica) o de les comunitats autònomes (art. 148.1.13: foment del desenvolupament econòmic de la Comunitat).

Els incentius econòmics constitueixen actualment un fet rellevant entre les mesures de foment de l'activitat de particulars per perseguir fins considerats d'interès general. Com assenyala part de la doctrina¹, aquestes mesures són un dels procediments més eficaços de promoció de la iniciativa econòmica privada i un camí a través del qual els poders públics orienten i corregeixen el sistema de mercat en una determinada direcció.

Gran part de la doctrina administrativista manté un concepte molt estricte de la subvenció caracteritzada, com indica el professor PARADA VÁZQUEZ, per ser una atribució patrimonial a fons perdut, atorgada per una Administració Pública a favor d'un particular i afectada al desenvolupament d'una activitat per part del beneficiari. No obstant, la legislació aplica sovint un concepte més ampli, on caben tot tipus d'estímul econòmics. En aquest sentit i com s'assenyala a les observacions particulars, la Llei estatal 38/2003, de 17 de novembre, general

de subvencions (BOE núm. 276, de 18 de novembre) defineix en l'article 2 – considerat legislació bàsica de l'Estat- el concepte de subvenció com a “toda disposición dineraria realizada por cualesquiera de los sujetos contemplados en el artículo 3 de esta ley², a favor de personas públicas y privadas, y que cumpla los siguientes requisitos:

- a) Que la entrega se realice sin contraprestación directa de los beneficiarios.
- b) Que la entrega esté sujeta al cumplimiento de un determinado objetivo, la ejecución de un proyecto, la realización de una actividad, la adopción de un comportamiento singular, ya realizados o por desarrollar, o la concurrencia de una situación, debiendo el beneficiario cumplir las obligaciones materiales y formales que se hubieran establecido.
- c) Que el proyecto, la acción, conducta o situación financiada tenga por objeto el fomento de una actividad de utilidad pública o interés social o de promoción de una finalidad pública”

D'altra banda, l'article 2 del Text refòs de la Llei de subvencions, aprovat pel Decret legislatiu 2/2005, de 28 de desembre, disposa que “1. A l'efecte d'aquesta llei, té la consideració de subvenció qualsevol disposició dinerària duta a terme per les entitats a què es refereix l'article 3.¹³ a favor de persones públiques . 2. Així mateix, es considera subvenció qualsevol ajuda econòmica prestada amb càrrec als pressuposts generals de la comunitat autònoma, així com les ajudes finançades, totalment o parcialment, amb fons de la Unió Europea o d'altres ens públics”.

¹ MARTIN RETORTILLO, S., “Derecho Administrativo Económico, I”, Madrid 1989.

² Administració General de l'Estat, entitats que integren l'Administració Local, Administració de les comunitats autònomes, organismes autònoms i altres entitats de dret públic de les Administracions Públiques.

³ L'administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, les entitats autònomes que en depenen i la resta d'entitats de dret públic que en depenen.

Des del punt de vista de l'anàlisi econòmica⁴, recordem que “en una economia de mercat, la competència i el mecanisme de preus garanteix l'assignació eficient dels recursos productius per a la producció de béns privats. En el cas dels béns públics no funciona el mecanisme dels preus de mercat i per tant, l'assignació dels recursos públics no es pot fer a partir del mercat⁵.

L'assignació dels béns públics es fa per la via dels pressuposts públics, que són aprovats pels representants democràticament escollits pels ciutadans. Les votacions dels ciutadans poden donar una visió general de les seves preferències, però no donen en cap cas una visió detallada i explícita a partir de la qual es pugui fer una assignació de la despesa pública. L'assignació pressupostària és una decisió col·lectiva que prenen els polítics i que és l'expressió d'un determinat sistema de votació.

Per evitar el perill d'entrar en una dinàmica creixent de la despesa pública és fonamental des del punt de vista de l'anàlisi econòmica dissenyar “regles clares” per controlar el creixement de la despesa pública, tal com ha defensat James Buchanan, Premi Nobel d'Economia de 1986. Per exemple la limitació de finançar la despesa pública mitjançant dèficit, que en el cas, del Pacte d'Estabilitat de la UE, s'ha fixat no superar el límit del 3% del PIB.

En resum des del punt de vista de marcar unes “regles del joc” clares en el cas de les subvencions, ens sembla recomanable aconsellar:

- a) La simplificació de normatives*
- b) La justificació clara dels objectius*
- c) Una anàlisi cost-eficàcia de la seva aplicació*

⁴ Vegeu STIGLITZ, J.E., “La economia del sector públic”. Antoni Bosch Ed., Barcelona 2002.

⁵ Es consideren béns privats aquells que tenen assignats uns “drets de propietat” i per tant permet excloure del seu consum a tots aquells que no gaudeixen dels dits drets de propietat. La demanda de béns privats és doncs, la demanda per comprar uns “drets de propietat” o un “ús exclusiu” d'un bé es consumeixi o no. Una altra característica dels béns privats és que són “rivals” en el sentit que si una persona l'utilitza o el consumeix, aquest fet impossibilita el seu consum per part d'un tercer. Per definició, els béns públics no són exclusius ni són rivals. El cas paradigmàtic és la defensa nacional.

- d) *El control del seu creixement*
- e) *La delimitació temporal que justifica la seva aplicació*

IV. Observacions particulars

Ateses les consideracions inicials de l'apartat precedent, aquestes observacions particulars se centraran, d'entrada, en qüestions que afecten el procediment de sol·licitud del dictamen, que no són de menor importància tenint en compte que aquest procediment és l'instrument a través del qual es realitza la funció consultiva encomanada per l'Estatut d'autonomia a aquest Consell i que, per tant, el rigor en el seu compliment constitueix un barem sobre l'efectivitat de la pròpia tasca consultiva d'aquesta institució. Pel que fa a l'articulat, cal tenir en compte que el contingut de l'ordre ha d'atènyer-se al que disposa la normativa comunitària que s'esmenta al preàmbul del Projecte d'ordre.

I. En primer lloc, hem de recordar que la norma sotmesa a dictamen s'ha tramès a aquest CES en virtut de l'article 2.1.b, incís primer, de la seva llei reguladora, la qual cosa implica el caràcter facultatiu de la consulta, atès que es tracta d'un projecte de disposició administrativa que regula una matèria socioeconòmica i la preceptivitat de la sol·licitud de dictamen es reserva, d'acord amb l'article 2.1.a de la llei esmentada, a avantprojectes de llei i projectes de decret que regulin matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació, a aquells que afectin substancialment l'organització, competències o funcionament del CES o a aquells sobre els quals sigui obligatòria la consulta d'acord amb una llei. Tenint en compte, doncs, que la consulta al CES no és, en aquest cas, obligatòria, creiem que, una vegada feta ha de complir amb el mateix rigor que qualsevol altra els requisits que estableix la regulació a aquest efecte.

II. En segon lloc, hem de fer al·lusió, a la distinció entre les fases d'elaboració i de tramitació d'una norma, tot recordant que és en aquesta segona fase on es produeix, si s'escau, la consulta al Consell Econòmic i Social. En aquest sentit, l'article 2 núm. 1 *b* de la Llei del CES, abans esmentat, és clar quan inclou, entre les funcions de la institució, l'emissió de dictàmens de caràcter facultatiu respecte de *projectes de disposicions administratives que regulin matèries socioeconòmiques, laborals i d'ocupació* la qual cosa implica que la fase d'elaboració ja està concloua i que el text es troba en fase de tramitació. És a dir, i pel que fa a l'expedient tramés, el dictamen del CES s'ha de sol·licitar a l'empara de l'article 46 de la Llei 4/2001, de 14 de març, del Govern de les Illes Balears, i no en virtut de l'article 43, que regula el tràmit d'al·legacions i pel qual concedeix un termini de 15 dies.

El fet que es sol·liciti a l'empara de l'article 43 implica que, per exemple, no es pugui valorar la consulta feta als agents socials i les associacions representatives dels interessos del sector pesquer en la fase d'elaboració de la norma, perquè aquesta consulta es fa de manera simultània amb aquest dictamen i, per tant no es pot incorporar la corresponent documentació en l'expedient tramés a aquest CES. En relació amb aquesta qüestió, volem recordar la importància de la participació dels agents socials en l'elaboració de disposicions generals, la qual fonamenta la tasca consultiva del CES

III. En tercer lloc, hem de recordar que, d'acord amb l'article 1.2 de la Llei reguladora del CES i la disposició addicional primera del seu Reglament d'organització i funcionament del CES, la sol·licitud de dictamen ha d'adreçar-se al president de la institució però ha de trametre's a la conselleria competent en matèria de treball, a qui s'ha encomanat la funció de canalitzar les relacions entre el Govern i aquest Consell.

IV. Pel que fa als eixos prioritaris d'actuació, el Reglament (CE) 1198/2006, del Consell, de 27 de juliol, relatiu al FEP, preveu l'actuació en els cinc eixos següents:

1. *Mesures d'adaptació de la flota pesquera comunitària*
2. *Aquicultura, pesca interior, transformació i comercialització de productes de la pesca i de l'aquicultura*
3. *Mesures d'interès públic*
4. *Desenvolupament sostenible de les zones de pesca*
5. *Assistència tècnica*

No obstant això, el Projecte d'ordre preveu actuacions en els 4 primers eixos. Des del CES entenem que, pel que fa al quint eix d'actuació, *assistència tècnica*, la realització d'avaluacions, informes d'experts, estadístiques i estudis relatius a l'acció del FEP pot ser d'interès per les associacions i agrupacions del sector. I, no només això, sinó que, per exemple, el foment de mesures relatives a la constitució de xarxes, a la cooperació e intercanvi d'experiències i d'informació això com l'establiment de xarxes comunitàries i transnacionals poden ser beneficioses.

V. Pel que fa a la redacció d'alguns preceptes, consideram adient fer les següents observacions:

- a) En l'article 4 es fa referència al *president o presidenta* del Fogaiba. L'article 7 indica que les sol·licituds han d'adreçar-se a la *presidenta* d'aquest organisme. No obstant això, l'article 24.8 es refereix a la *directora gerent* del Fogaiba. Recomanam que s'unifiqui la denominació d'aquest càrrec.

b) En el mateix preàmbul del projecte de norma, apareix aquest *Fons de Garantia Agrària i Pesquera de les Illes Balears* i el seu acrònim, *Fogaiba*, fet que implica que no sigui necessari repetir el nom complet i l'acrònim cada vegada que es fa referència a aquest organisme. Així mateix, de vegades apareix en majúscules, d'altres en minúscules. Es recomana que es faci servir sempre el mateix criteri.

c) L'apartat 5 de l'article 4 relatiu a les resolucions de convocatòria de subvencions manifesta que les dites resolucions indicaran si la notificació s'ha de fer individualment o mitjançant publicació en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*. Per seguretat jurídica i en consonància amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, aconsellam que les notificacions siguin sempre individuals, sense perjudici de que, a més a més, es publiquin en el Butlletí Oficial.

d) L'article 7, relatiu a la presentació de sol·licituds, disposa, en el segon apartat, que *en els supòsits de l'article 8.3 b, (...)*. Doncs bé, si aquest article 8.3 és el del mateix Projecte d'ordre, l'apartat *b* no existeix. En cas contrari, s'hauria d'indicar la norma a la qual es fa referència.

e) L'article 8.2 conté un paràgraf sobre la presentació telemàtica de sol·licituds amb al·lusió a la disposició addicional 18 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. A continuació reconeix que aquesta disposició està derogada i que s'ha de substituir el text per un altre que, per cert, és més curt i entenedor:

La presentación telemática de solicitudes y documentación complementaria ha de tramitarse de acuerdo con lo previsto en la Ley 11/2007, de 22 de junio, de acceso electrónico de los ciudadanos a los servicios públicos

Doncs bé, el paràgraf que fa referència a la disposició derogada no ha estat suprimit encara.

f) A fi de donar major claredat a la redacció del precepte, entenem que al regular els beneficiaris, l'article 11, en el segon paràgraf podria dir, les confraries de pescadors i les seves federacions, tot i que relaciona entitats representatives del sector pesquer.

g) Pel que fa a la disposició addicional, no necessita que s'indiqui que és la primera, atès que no n'hi ha cap altra. D'altra banda, la redacció resulta confusa:

El Reglamento de aplicación de la Ley 38/2003, de 17 de noviembre, General de Subvenciones, resultará de aplicación supletoria respecto de las bases reguladoras previstas en el apartado 3 del artículo 1 de la presente orden y el Texto refundido de la Ley de subvenciones de las Illes Balears.

L'article 1.3 *no preveu* unes bases reguladores, sinó les normes que són d'aplicació a les ajudes que es podran concedir una vegada aquest Projecte d'ordre sigui aprovat. En el cas que es pretengui regular la supletorietat de la norma estatal, consideram que no és necessari afegir una disposició addicional, ja que es pot incloure en l'article primer. Ara bé, de la redacció de la disposició no resulta clara la pretensió.

h) Tenint en compte que un dels objectius dels ajuts al Fons Europeu de Pesca és promoure la igualtat entre homes i dones en el desenvolupament del sector pesquer i de les zones de pesca, així com la Llei de la dona, les

referències als interessats i als beneficiaris que es fan al llarg de tot l'articulat haurien de respectar els criteris d'igualtat de gènere.

V. Conclusions

Al llarg de totes les consideracions s'ha expressat l'opinió d'aquest CES sobre el Projecte d'ordre sotmès a dictamen.

La secretària general

Vist i plau

El president

Núria Garcia Canals

Llorenç Huguet Rotger

Palma, 2 d'abril de 2008